

4 sön e Påsk

Psalmer: 717, 702, 362, 157, 718, 43

Texter: Jer 15:15-21, Jak 1:16-21, Joh 16:5-15, Joh 17:9-17

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Johannes 17:9-17

9 Jag ber för dem. Det är inte för världen jag ber utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. 10 Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag är förhärligad i dem. 11 Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen när jag går till dig. Helige Fader, bevara i ditt namn dem som du har gett mig, för att de ska vara ett, liksom vi är ett. 12 Medan jag var hos dem, bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig. Jag vakade över dem, och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man, för att Skriften skulle uppfyllas. 13 Nu går jag till dig, och detta säger jag medan jag är i världen, för att deras hjärtan ska vara fyllda av min glädje. 14 Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen. 15 Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen utan att du ska bevara dem för det onda. 16 De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen. 17 Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Vi ska idag betrakta ett stycke ur Jesu översteprästerliga förbön. Jesus utgjuter här sin själ och sitt hjärta inför Fadern i bön för sina lärjungar och för alla troende. Vi lär här känna Jesu hjärta och får veta vad som är mest angeläget för honom när han kommer inför Fadern i bön. Jesus visar att han är den gode Herden som framför allt har omsorg om oss.

I det mittersta partiet av sin bön, det stycke vi just läst, ber Jesus för sina lärjungar. Det är först mot slutet av sin bön som han ber för dem som genom deras ord ska komma till tro, dvs. för alla troende. Men den bön han bad för alla troende skiljer sig inte till sitt innehåll från den bön som han bad för sina lärjungar. Han bad för alla troende på samma sätt som han bad för sina lärjungar. Därför ska vi tillämpa denna bön som han ber för sina lärjungar på oss själva. I Jesu översteprästerliga förbön framställs bara en skillnad mellan oss och lärjungarna: Lärjungarna mottog Guds ord direkt från Jesus och Kristi Ande. Vi mottar Guds ord genom apostlarna. Det är genom deras ord vi kommit till tro. I övrigt är vi likställda med varandra i Jesu

översteprästerliga förbön.

Vi kan verkligen glädja oss tillsammans med lärjungarna över Jesu bön. Vi har anledning att be att Jesus skriver dessa ord i våra hjärtan. Jesus beskriver i sin bön alla troende människors förhållande till Fadern och Sonen, och till världen. Vårt förhållande till Fadern och Sonen är inte något som är uppenbart för våra ögon och sinnen. Men Jesus försäkrar oss i sin bön om alla de andliga välsignelser vi äger för hans skull.

Hur talar Jesus om de troende i sin bön till Fadern? Vilka är de och vad äger de? Enligt Jesu ord tillhör vi Fadern. Och Fadern har gett oss åt sin Son för att vi ska tillhöra vår Frälsare. Bara dessa korta ord av Jesus: *jag ber [...] för dem som du har gett mig, eftersom de är dina*, fyller oss med glädje. Vi vet att vi tillhör Fadern och Sonen. Den sanne Guden och hans Son, Jesus Kristus, har gjort oss till sin egendom - till sitt egendomsfolk.

Jesus säger också att han är förhärligad i oss. När vi ser på oss själva så stiger det upp en suck till Gud. Vem ska frälsa oss från denna dödens kropp? Vi vet att i oss själva finns inte något gott som håller inför Gud. Det goda vi vill förmår vi inte men det onda som vi inte vill gör vi. När vi summerar vår dag och våra gärningar stiger en suck upp till Gud och en bön om syndernas förlåtelse. Vi längtar efter den dag då vi fria från all synd ska få lova Kristus inför hans tron. På uppståndelsens dag ska vi utan brist förhärliga honom i evighet. Men Jesus säger att han redan nu är förhärligad i sina troende. Och så är det. Ingen kan visa Kristus större ära än att komma till honom för att få syndernas förlåtelse. Kristus blir förhärligad i oss varje dag när vi kommer inför honom och ber om nåd och förlåtelse och erkänner honom som vår ende Frälsare.

Jesus ber också för att vi ska vara ett liksom han och Fadern är ett. Sonen är ett med Fadern på ett unikt sätt. Sonen och Fadern är ett i väsen. Sonen är ljus av ljus, sann Gud av sann Gud. På detta sätt är vi inte ett med Fadern och Sonen. Ändå ber Jesus att vi ska vara ett, liksom han och Fadern är ett. Det innebär att vi som tror har i en innerlig andlig gemenskap med varandra och med den ende sanne Guden. Vi kan säga liksom apostlarna: *vi har vår gemenskap med Fadern och hans Son, Jesus Kristus*. Detta är en så innerlig gemenskap att Jesus ber för att vi ska vara ett. Redan denna stora sanning att vi tillhör Fadern och Sonen fyller oss med en himmelsk glädje. Och ännu mer dessa ord som uttrycker en så innerlig andlig gemenskap att vi har svårt att fånga den i ord på annat sätt än genom att upprepa Jesus ord när han ber ”*för att de*

ska vara ett, liksom vi är ett.”

Jesus säger också om sina troende: *”de inte är av världen, liksom inte jag är av världen.”* Världen står som begrepp för den fallna världen som är fördärvad av synd och som är i den Ondes våld och går mot sin undergång. Allt som är i världen beskrivs i Bibeln som ”köttets begärelse”, ”ögonens begärelse”, ”högfärd över livets goda”, ”hat”, ”att göra synd”, ”villfarelsens ande”, ”mörker” och ”att förneka Jesus” osv. Jesus är inte av världen. Tvärtom, han uppenbarades för att göra slut på djävulens gärningar, ta bort synderna och föra fram liv och oförgänglighet i ljuset. Vi är inte heller av världen. Jesus har tagit oss ut ur detta livssammanhang och satt oss i ett helt nytt livssammanhang. Han har renat oss från våra synder och gett oss kunskap så att vi känner den Sanne. Och vi är i den Sanne, i hans Son, Jesus Kristus, han är den sanne Guden och det eviga livet. Vi vet att vi tillhör Gud och att hela världen är i den Ondes våld.

Jesus säger ytterligare en sak om sina troende: *Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem.* De kristna är i världen men inte av världen. För Guds ords skull blir de också hatade av världen. Världen känner igen de troende på deras bekännelse och då världen har lyckats identifiera dem som tillhör Kristus så blir de utsatta för samma fiendskap som mötte Jesus själv. När en människa tagit emot Guds ord kommer hon att börja bekänna Kristus, kämpa mot synden och leva till Guds ära. Det märker andra troende och blir glada. Men detta märker också Guds fiender. Så fort de troende bekänner sin tro och förhärligar Kristus i sitt liv så märker människor det och Guds fiender möter de kristna med samma hat och förakt som de har för Gud och Guds ord. *Världen* kan inte agera på annat sätt än som fiender till Kristus. *Hela världen är i den ondes våld.* Guds fiender kan inte tåla, se eller höra att Kristus blir ärad, och förhärligad och upphöjd. Det är för dem ett tecken på att de går förlorade.

Ibland klagar vi över vår lott som, allt som oftast, innebär att vi möts med förakt. Men det är inte okänt för Herren. Det tillhör den andliga kamp som ständigt utkämpas och det tillhör de livsvillkor som Jesus förutsagt ska gälla för alla troende: *ni ska bli hatade av alla för mitt namns skull.* Är det någon av er som blivit föraktad på grund av er bekännelse? Jag tror att alla kan svara ”ja” på den frågan. Ibland får motståndet oss att tystna och vi frestas att dölja att vi är kristna. Men ni ska strax få höra hur motståndet tvärtom kan bli en källa till glädje.

Vi har nu hört vilka de troende är, vad de äger och under vilka förhållanden de lever. Vad ber då Jesus Fadern om för sina troende?

Ja, vi ska börja med att höra vad han inte ber om. Jesus säger: *Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen...* Ibland kanske vi önskar att få slippa konfronteras med otroende, föraktfulla människor. Tänk att få bli tagen ut ur världen direkt in i den himmelska staden där floden med livets vatten flyter fram och livets träd ger skörd tolv gånger om året. Tänk att genast få se Kristi ansikte. Varför ska vi behöva utsättas för faror, fruktan, oro, lidande och motstånd i främmande land då vi ändå har vårt medborgarskap i himmelen och det är dit vi ska? Ja, Jesus har redan svarat på frågan när han sade: *jag är förhärligad i dem*. Detta är vår uppgift. Vår uppgift är att vara i världen för att förhärliga Kristus. Det är den första och främsta uppgiften för oss här i livet. Det är därför vi lever här på jorden och inte i himmelen. Kristus ska bli förhärligad både i himmelen och på jorden. På jorden blir han förhärligad när vi tror på honom och lever värdigt hans evangelium.

Jesus ber nu Fadern om två ting angående oss. Att Fadern ska bevara oss från det onda och helga oss i sitt ord. Detta gör att vi kan glädja oss även om vi möter förakt, hån och motstånd. Vi vet att Fadern ska bevara oss från allt ont under hela den tid vi lever här i världen och förhärliga Kristus. Vi vet också att han ständigt helgar och renar oss genom sitt ord.

Så länge Jesus vandrade på jorden tillsammans med sina lärjungar bevarade han dem och vakade över att ingen gick förlorad - ingen utom fördärvets man. Att Judas kallas "fördärvets man" innebär inte att Gud förutbestämt och berett honom till fördärv. Nej, Jesus hade kallat honom för att också han skulle förhärliga Kristus här i livet och i evighet. Han hade varit trygg hos Jesus. Men det obegripliga skedde. I stället för att förbli i tryggheten hos sin Frälsare beredde han sig själv för fördärvet. Han började tycka att det var onödigt och bortkastat att förhärliga Kristus. När Maria smorde Jesus med olja värd en årslön tyckte Judas att det var bortkastade pengar som borde ha använts bättre. Han tyckte det var onödigt att förhärliga Kristus, däremot tyckte han att det var nödvändigt och angeläget att samla på sig pengar till varje pris. Han brukade stjäla vad som lades i deras gemensamma kassa. På detta sätt beredde han sig för att först förråda Jesus för en summa pengar och slutligen för sitt eget fördärv. Att det skedde berodde inte på att Jesus var för svag för att bevara honom utan på att han själv lämnade Jesus och beredde sig själv för fördärvet.

Jesus hade vakat över sina lärjungar och bevarat dem. Nu skulle Jesus snart lämna dem. Men i sin bön överlämnar han sina lärjungar och alla troende i sin Faders hand för att han ska vaka över dem och bevara dem. Lärjungarna skulle alla möta på motstånd och de dog alla martyrdöden, utom Johannes. Men ingen gick förlorad

eftersom Fadern vakade över dem och bevarade dem. På samma sätt vakar han över oss och bevarar oss. Vår frälsning är i trygga händer och vi behöver inte vara rädda för någonting. Inte ens döden kan beröva oss livet Jesus gett oss. Detta är en källa till glädje vad som än händer oss. Fast vi möter på motstånd kan vi glädja oss. Vi vet att den Onde inte kan röra oss eller skada oss när Fadern vakar över oss och bevarar oss. Vi vet att vi en dag ska vara där Jesus är. Det är Jesu vilja.

Det andra Jesus ber Fadern om är att Fadern ska helga lärjungarna i sanningen. Evangeliet är ett kraftfullt ord. Det verkar allt det som Jesus sagt. Det ger oss alla de andliga välsignelser Jesus sagt att lärjungarna äger. Det är i Guds sanna ord vi lär känna Sonen och Fadern. Det är genom sitt ord som Fadern för oss till Kristus och upptar oss som sina barn. Det är genom tron på sanningen vi äger det eviga livet. Det är genom sitt ord han upprättar sin gemenskap med oss, förenar oss till ett och förnyar oss så att vi förhärligar Kristus i våra liv. Det är genom sitt ord Fadern bevarar oss från det onda, helgar oss och gör oss till sin egendom.

När vi hör att Kristus ber: *Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning*, så lär det oss att vi ska hålla Guds ord högt och dyrbart. Guds ord är sanning och vi kan lita på det. I sin bön lär oss Jesus vilken rikedom vi äger i Guds ord. Det ord som världen föraktar är för oss en skatt mer värd än något annat på jorden. Vi ska hålla oss till Guds ord för genom detta ord gör Gud stora under, han helgar oss så att vi ska tillhöra honom och förhärliga Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du ber för oss. Vi vet att din bön blir hörd och besvarad. Du har bett att Fadern ska vaka över oss och bevara oss. Därför litar vi på att Guds hand ska fatta oss och bära oss även om vi hamnar ytterst i havet eller i dödsrikets djup. Vi tackar dig för sanningens ord. Hjälp oss så att sanningens ord förblir vårt hjärtas skatt. Helga oss så att vi förhärligar dig i våra liv. Amen.